

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

די מעשה מיט די בחינות
באידיש

די מעשה פון בַּטָּחוֹן

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף. דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

די מעשה פון בטהון

פון רבינו ז"ל האט זיך אנגערופן און געזאגט: 'נאך'

ער האט דאס דערציילט: ליל ד' אלול שנת תקס"ו

נא קורצע צייט נאכן דערצייילן "אין זומער שנת תקס"ו, די ערשטע מעשה 'אביית בת-מלך', פון 'ספורי-מעשיות משנים קדמוניות'. (די נאזיגע מעשה מבטחון איז נישט אריינגעקענט אין די 'גארהויכע' 'ספורי-מעשיות משנים קדמוניות').

[אות א] רבינו ז"ל האט זיך אנגערופן און געזאגט: 'נאך' האב איך דערציילט: א 'מעשה פון בטהון' - און דאס איז די מעשה:

אמאל איז געווען א 'מלך'! - האט ער זיך געטראכט: "ווער קען טרעפן אזא מענטש, וואס האט נישט קיין שום 'דאגה' און קיין שום 'יסורים', הויז מיר; ווייל איך האב אלעס גוטס, און קעניג און געוועלטיג אויף דער וועלט!"

איז ער דאס אליין געגאנגען נאכפארשטן! - ער פלעגט גיין בינאכט, און האט זיך געשטעלט אונטער די הייזער, זיך צוהערן צו די רייד פון די וועלט! - האט ער געהערט די זארג פון יעדן באזונדער: "אז דעם פירט זיך נישט כסדר אין געשעפט!"

דערנאך איז ער געגאנגען צו א אנדער שטוב, האט ער געהערט אז יענער האט א זארג: "אז ער דארף אנקומען צו דער מלכות!" - און אזוי האט ער געהערט אנדערע זארג פון יעדן באזונדער!

[אות ב] דערנאך איז ער געגאנגען, האט ער געזעהן: א 'נידריג שטיבעלע' שטייט אין דער ערד - און די 'פענסטער' זענען אונטן, ממש נאנט צו די ערד - און דער 'דאך' איז צובראכן און פאלט איין!

און ער האט געזעהן: "אז דארט זיצט איינער, און שפילט אויף א 'פידעלע', וואס מען דארף זיך זייער צוהערן כדי מ'זאל קענען הערן דאס קול; און ער איז זייער פריילעך; און א 'טאפ מיט משקה' שטייט פאר אים, און די 'משקה' איז געווען 'וויין', און 'מאכלים' שטייען פאר אים; און ער איז זייער פריילעך, פול מיט שמחה, אן קיין שום זארג!"

איז דער 'מלך' אריינגעגאנגען אין שטוב אריין, און ער האט געפרעגט אין זיין 'שלום' [באגריסט]! - האט ער אים געענטפערט [צוריק באגריסט]! - און דער 'מלך' האט געזעהן: דעם 'טאפ מיט משקה' מיט די 'מאכלים' שטייען פאר אים! און ער איז נאר פול מיט שמחה!

האט ער מכבד געווען דעם 'מלך', ער זאל אויך טרינקען! - און ער [דער 'מלך'] האט [טאקע] אויך געטרונקען מחמת ליבשאפט!

דערנאך האט זיך דער 'מלך' דארט געלייגט שלאפן! - און ער האט געזעהן: "אז ער איז נאר פריילעך, אן קיין שום זארג!"

*

אינדערפרי: איז דער 'מלך' אויפגעשטאנען! - און ער איז אויך אויפגעשטאנען! - און ער האט באגלייט דעם 'מלך'! - האט אים דער 'מלך' געפרעגט: "פון וואו נעמסטו דאס אלעס?!"

האט ער אים געענטפערט: "איך קען פאררעכטן אלע זאכן וואס זיי ווערן קאליע (מ'רופט דאס: 'נאפרייוקעס'), קיין 'גאנצע מלאכה' קען איך נישט, נאר צו פאררעכטן זאכן וואס ווערן קאליע; און איך גיי מיר ארויס אלע אינדערפרי, און פאררעכט עטליכע זאכן; און אז איך זאמל זיך צוזאם דערפון, 'פינעף-זעקס גילדן, קויף איך מיר די דאזיגע אלע זאכן פון 'עסן און טרינקען'!"

*

אז דער 'מלך' האט דאס געהערט, האט ער זיך געטראכט: "איך וועל אים דאס קאליע מאכן!"

איז געגאנגען דער 'מלך', און האט אויסגערופן א 'פרוץ': "אז ווער ס'זעט האבן עפעס א זאך צו פאררעכטן, זאל ער דאס נישט געבן פאר קיין שום מענטש; נאר ער זאל דאס אליין פאררעכטן, אדער ער זאל זיך קויפן א נייע זאך!"

[אות ג] אינדערפרי: איז זיך דער מענטש געגאנגען נאכפרעגן אויף זאכן צו פאררעכטן! - האט מען אים געזאגט: "אז דער 'מלך' האט גוזר געווען: אז מ'זאל נישט געבן פאר קיין שום מענטש, צו פאררעכטן קיין שום זאך!" - איז אים געווארן שלעכט פאר זיינע אויגן! נאר ער האט זיך פארזיכערט אין השם-יתברך!

איז ער געגאנגען, האט ער געזעהן: "א 'גביר' האקט האלץ!" - האט ער אים געפרעגט: "פאר וואס האקסטו האלץ, איז דאס דען דיין פבוד?"! - האט ער אים געענטפערט: "איך האב געזוכט א מענטש ער זאל מיר האקן דאס האלץ, האב איך נישט געטראפן, האב איך געמוזט אליין האקן!"

האט ער אים געזאגט: "געב מיר, וועל איך האקן!" - האט ער זיך אינדערגעשטעלט און האט צוהאקט דאס האלץ! - און דער גביר האט אים געגעבן דערפאר א 'גילדן'!

האט ער געזעהן: "אז דאס איז גוט!" - איז ער געגאנגען האקן נאך האלץ! - ביז ער האט איינגעזאמלט זעקס גילדן! - און ער האט נאכאמאל געקויפט די גאנצע [אויבן דערמאנטע] סעודה! - און די סעודה איז א סעודה! - און ער איז געווען זייער פריילעך!

*

און דער 'מלך' איז נאכאמאל געגאנגען זעהן אונטער זיינע פענסטער! - האט ער געזעהן: "אז ער זיצט, און די 'משקה' און די 'מאכלים' שטייען פאר אים, און ער איז זייער פריילעך!"

איז דער 'מלך' אריינגעגאנגען אין שטוב אריין, און האט דאס אלעס געזעהן! - און ער האט זיך דארט געלייגט שלאפן אזויזוי די ערשטע נאכט!

אינדערפרי: איז דער מענטש אויפגעשטאנען און האט באגלייט דעם 'מלך'! - האט אים דער 'מלך' געפרעגט: "פון וואו געמסטו דאס אלעס, ווייל דאס קאסט דאך געלט?"

האט ער אים געענטפערט: "מיין שטייגער איז געווען, צו פאררעכטן אלע זאכן וואס ווערן קאליע! דערנאך האט דער 'מלך' גוזר געווען: 'אז מ'זאל מער נישט געבן פאר קיין שום מענטש, צו פאררעכטן קיין שום זאך!' - בין איך געגאנגען און איך האב געהאקט האלץ, ביז איך האב איינגעזאמלט געלט פאר די סעודה!"

איז דער 'מלך' אוועקגעגאנגען פון אים, און האט גוזר געווען: "אז מ'זאל נישט געבן פאר קיין שום מענטש צו האקן האלץ!"

[אות ד] אזויזוי ער קומט נאכאמאל צו יענעם מענטש צו האקן האלץ! - האט אים יענער געענטפערט: "אז דער 'מלך' האט גוזר געווען: אז מ'זאל נישט געבן פאר קיין שום מענטש צו האקן האלץ!" - איז אים געווארן שלעכט פאר זיינע אויגן, ווייל ס'איז נישט דא קיין געלט פאר די סעודה! נאר ער האט זיך פארזיכערט אין השם יתברך!

איז ער געגאנגען, האט ער געזעהן: "אינער רייניגט א שטאל!" - האט ער אים געפרעגט: "ווער ביזטו אז דו זאלסט רייניגן א שטאל?" - האט ער אים געענטפערט: "איך האב ארוםגעזוכט, און נישט געפינען ווער ס'זאל מיר רייניגן, האב איך געמוזט אליין רייניגן!"

האט ער אים געזאגט: "געב מיר, און איך וועל דיר רייניגן!" - האט ער זיך אנדערגעשטעלט, און האט אויסגערייניגט דעם שטאל! - און ער האט אים געגעבן דערפאר 'צוויי גילדן!"

איז ער געגאנגען, און האט גערייניגט נאך שטאלן! - און האט איינגעזאמלט 'עקס גילדן!' - און ער האט נאכאמאל געקויפט די גאנצע [אויבנדערמאנטע] סעודה! - און ער איז אהיימגעגאנגען! - און די סעודה איז א סעודה! - און ער איז געווען זייער פריילעך!

*

און דער 'מלך' איז ווידער געגאנגען זעהן! - האט ער ווידער געזעהן דאס אלעס! - און איז אריינגעגאנגען אין שטוב אריין אזויזוי פריער!

דערנאך אינדערפרי: האט ער ווידער באגלייט דעם 'מלך'! - האט אים דער 'מלך' ווידער געפרעגט אזויזוי פריער! - האט ער אים דערציילט די גאנצע מעשה!

איז דער 'מלך' געגאנגען, און האט גוזר געווען: "אז מ'זאל נישט געבן פאר קיין שום מענטש, צו רייניגן קיין שטאלן!"

[אות ה] אינדערפרי: איז דער מענטש געגאנגען זוכן צו רייניגן שטאלן! - האט מען אים געענטפערט: "אז דער 'מלך' האט גוזר געווען: אז מ'זאל נישט געבן פאר קיין שום מענטש צו רייניגן שטאלן!"

איז דער מענטש געגאנגען, און האט זיך פארדיינגען פאר א 'סאלדאט', ביי דעם 'מיניסטער' וואס געמט 'סאלדאטן' צום 'מלך'! - ווייל ס'איז פארהאן 'סאלדאטן' וואס מען געמט זיי מיט געוואלד, וואס ס'קומט פון די מדינה פארן 'קעניג' און ס'איז פארהאן 'סאלדאטן' וואס מען דינגט זיי!

איז ער געגאנגען, און האט זיך פארדיינגען פאר א 'סאלדאט'! - און ער האט זיך אויסגענומען א 'תנאי' מיטן 'מיניסטער': (1) "אז ער פארדיינגט זיך נישט אויף אייביג, נאר אויף א געוויסע צייט! - (2) און אויף: אז יעדן טאג אינדערפרי, זאל ער אים פאצאלן פאר דעם טאג!"

און דער 'מיניסטער', האט אים תיכף אנגעקליידט מיט די 'קליידער' פון א 'סאלדאט'! - און האט אים אנגעהאנגען א 'שווערד' אין דער זייט! - און ער האט אים געשיקט וואו ער האט פאדארפט!

דערנאך פארנאכט: אז ער האט אפגעטוהן זיין ארבעט, האט ער אראפגעווארפן פון זיך די 'סאלדאט' קליידער, און ער איז געגאנגען, און האט ווידער געקויפט די גאנצע סעודה! - און ער איז אהיימגעגאנגען! - און די סעודה איז א סעודה! - און ער איז געווען זייער פריילעך!

*

איז דער 'מלך' ווידער געגאנגען זעהן! - האט ער געזעהן: "אז אלעס איז צוגעגרייט, און ער איז זייער פריילעך!" - איז ער אריינגעגאנגען אין זיין שטוב אריין, און ער האט זיך געלייגט דארטן אזויזוי פריער! - און דער 'מלך' האט אים געפרעגט אזויזוי פריער! - האט ער אים דערציילט די גאנצע מעשה, אלעס אזויזוי פריער!

*

איז געגאנגען דער 'מלך', און האט גערופן דעם 'מיניסטער', און ער האט אים באפוילן: "אז ער זאל זיך נישט דערווייגן צו צאלן פון די קאסע פאר קיין שום מענטש אין דעם טאג!"

[אות ו] אינדערפרי: איז ער גענאנגען צו דעם 'מיניסטער': "אז ער זאל אים באצאלן פאר דעם טאג!" - האט ער נישט געוואלט!

האט ער אים געפרעגט: "איך האב זיך דאך אויסגענומען מיט דיר א תנאי: אז דו זאלסט מיר צאלן אלע טאג!" - האט ער אים געענטפערט: "אז דער 'מלך' האט גוזר געווען: אז היינט זאל מען נישט צאלן פאר קיין שום מענטש!" - און וואס ער האט מיט אים געטענה'ט, האט נישט געהאלפן!

האט אים דער 'מיניסטער' געענטפערט: "איך וועל דיר בעסער באצאלן מארגן, אויף צוויי טעג, און היינט קען איך דיר נישט באצאלן!"

*

וואס האט ער געטוהן?! - איז ער גענאנגען, און האט אפגעבראכן א 'שטיקל' פון דעם 'שווערד', און האט פארראכטן איר פלאץ מיט א 'שטיקל האלץ', אז אויסנווייניג האט מען דאס גארנישט דערקענט! - און איז גענאנגען, און האט פאר'משכנ'ט דאס 'שטיקל שווערד', און האט ווידער געקויפט די גאנצע [אויבנדערמאנטע] סעודה! - און די סעודה איז א סעודה!

*

און דער 'מלך' איז ווידער גענאנגען, און האט געזעהן: "אז די שמחה איז בשלימות אזויזוי פריער!" - איז ער ווידער אריינגעגאנגען צו אים אין שטוב, און האט זיך דארט געלייגט אזויזוי פריער, און האט אים געפרעגט אזויזוי פריער!

האט ער אים דערציילט די גאנצע מעשה: "אז ער האט געמוזט אפברעכן דעם 'שפיץ' פון דעם 'שווערד' וואס ליגט אינעם 'שיידל' פונעם 'שווערד', און ער האט דאס פאר'משכנ'ט, פדי צו קויפן די סעודה; און דערנאך ווען איך וועל באקומען די געלט פאר דעם טאג, וועל איך דאן אויסלייזן דעם 'שפיץ', און איך וועל פאררעכטן דעם 'שווערד', און דאס וועט זיך גארנישט דערקענען, ווייל איך קען דאך פאררעכטן אלע זאכן וואס זענען קאליע געווארן; און דער 'מלך' וועט נישט האבן דערפון קיין שום שאדן!"

[אות ז] איז דער 'מלך' אהיימגעגאנגען, און האט גערופן דעם 'מיניסטער', און ער האט אים אנגעזאגט: "וויבאלד ס'איז פארהאן איינער וואס איז 'הייב מיתה', דעריבער זאלסטו רופן דעם 'סאלדאט' וואס דו האסט אים געדינגען ער זאל זיין א 'סאלדאט', און זאלסט דווקא אים באפוילן: אז ער זאל אפשיניידן דעם קאפ פון דעם וואס איז 'הייב מיתה'!"

איז גענאנגען דער מיניסטער, און האט אזוי געטוהן, און ער האט אים גערופן! - איז דער מענטש געקומען פאר דעם 'מלך'!

און דער 'מלך' האט באפוילן: "אז ס'זאלן זיך איינזאמלן אלע 'שרים' - פדי זיי זאלן זעהן דאס דאזיגן 'געלעכטער': אז ס'איז געפונען געווארן א מענטש, וואס האט אויף דעם פלאץ פונעם 'שווערד', אריינגעשטעקט א 'שטיקל האלץ'!"

*

און ער איז געקומען פארן 'מלך', און איז געפאלן צו זיינע פיס, און האט אים געפרעגט: "אדוני המלך! אויף וואס רופט מען מיר?" - האט אים דער 'מלך' געזאגט: "פדי אפצושיניידן דעם קאפ פון דעם וואס איז 'הייב מיתה'!"

האט ער אים געענטפערט און האט זיך געבעטן פון אים: "אז אזויזוי ער האט נאך קיינמאל אין זיין לעבן, נישט פארגאסן קיין בלוט, זאל ער דעריבער רופן דערצו א אנדערן!" - האט אים דער 'מלך' געענטפערט: "אז דווקא נאר ער, מוז איינז פארגיסן דאס בלוט, פון דעם וואס איז 'הייב מיתה'!"

האט ער געזאגט צום 'מלך': "איז דען שוין דא דערויף א 'קלארער פסק-דין'?" - טאמער איז נאכנישט קלאר דער 'דין', אז ער איז 'הייב מיתה'? - און איך האב נאך קיינמאל אין מיין לעבן נישט פארגאסן קיין בלוט - מפלי-שפן איך זאל פארגיסן אזא בלוט, וואס איז נאכנישט קלאר אז דער מענטש איז 'הייב מיתה'!"

האט אים דער 'מלך' געענטפערט: "זיכער איז שוין קלאר דער 'דין', אז ער איז 'הייב מיתה' - ווייל ס'איז שוין זיכער דא דערויף א 'פסק' (מ'רופט דאס: 'דעקריט')! און איינז, נאר דו דווקא מוזט פארגיסן זיין בלוט!"

*

האט ער געזעהן: "אז ער קען גארנישט פועלן ביי דעם 'מלך'!" - האט ער זיך געוואונדן צו 'השם-יתברך', און ער האט געזאגט: "אלמעכטיגער גאט! איך האב נאך קיינמאל אין מיין לעבן נישט פארגאסן קיין בלוט; און אויב דער דאזיגער מענטש איז נישט 'הייב מיתה', בעט איך דיר: אז פון דעם 'אייזן' פון די 'שווערד', זאל ווערן 'האלץ'!"

און ער האט א כאפ געטוהן די 'שווערד', און איר ארויסגעצויגן פון איר 'שיידל'! - האבן אלע געזעהן: "אז ס'איז נאר 'האלץ'!" - איז דארט געווארן א 'גרויס געלעכטער'!

האט דער 'מלך' געזעהן: "אז ער איז אזא שיינער מענטש!" - האט ער אים אהיימגעשיקט לשלום!

דעם רבינ'ס אשיות

נאמען _____

טעלפון _____

שטאט _____

א בחינה אויף די מעשה פון בטחון

- א.** ווען הא דער רבי דערציילט די מעשה פון בטחון?
 ד' אלול תקס"ו
 ביינאכט צו ד' אלול תקס"ו
 ביינאכט צו ד' אלול תקס"ז
- ב.** וואס האט דער קעניג געטראכט? אויב ער קען טרעפן?
 איינער וואס איז שטארקער פון אים
 איינער וואס האט א שענערע פאלאץ פון אים
 איינער וואס האט ווייניגער דאגות פון אים
- ג.** וואס האט דער קעניג געהערט פון די הייזער?
 די זארגען (דאגות) פון יעדעם
 ווי מענטשן ארבעטן
 אז יעדער איז פרייליך
- ד.** וויאזוי האט אויסגעזעהן די נידריגע הויז?
 די פענסטערס נידריג טאנט צו דער ערד
 די דאך איז צובראכן און פאלט איין
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה.** וואס האט ער געזעהן אינעווייניג?
 ווי איינער זיצט אינגאנצן פארזארגט און טרויעריג
 ווי איינער שפילט אויף א פייפער און איז זייער פרייליך
 ווי איינער שפילט אויף א פידל און איז זייער פרייליך
- ו.** וואס נאך איז געווען דארטן?
 ברויט און וואסער
 וויין און נאך מיני עסן
 נאר וואסער
- ז.** וואס האט דער קעניג געטון?
 ער איז אריין און געגעבן שלום
 ער איז זיך ווייטער געגאנגען
 ער איז געבליבן אינדרויסן הערן ווי ער זינגט
- ח.** וואס דערציילט דער מענטש פון וואו האט ער געלד פאר די סעודה?
 אז ער גנבט 5-6 רענדלעך און קויפט זיך די סעודה
 אז ער בארגט 5-6 רענדלעך און קויפט זיך די סעודה
 אז ער פארעכט כלים און פארדינט 5-6 רענדלעך און קויפט זיך די סעודה
- ט.** וויאזוי האט עס דער קעניג פרובירט צו שטערן?
 ער האט גוזר געווען אז יענע טאג טאר מען נישט באצאלן פאר א ארבעטער
 ער האט גוזר געווען אז מיטאר נישט געבן פאר א אנדערן צו פארעכטן כלים
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- י.** וואס האט דער מענטש געטון ווען ער האט געהערט די גזירה?
 ער איז געווארן בעצבות ביז ער האט געטראפן געלד צו קויפן די סעודה
 ער האט געשריגן אקעגן די שטוב פון קעניג ביז ער האט אים געגעבן געלד פאר די סעודה
 עס איז אים געווארן שלעכט אין זיינע אויגן אבער ער האט זיך פארזיכערט אין באשעפער און דער אויבשטער האט אים געהאלפן ער האט געטראפן ביי וועם צו האקן האלץ
- יא.** וואס איז די לשון וואס דער רבי זאגט אויף די סעודה?
 און די סעודה איז געווען א קליין סעודה'לע
 און די סעודה איז געווען א סעודה
- יב.** וואס האט דער קעניג געטון וואס ער האט געזעהן אז ער האט אים נישט געקענט צושטערן די סעודה?
 ער האט גוזר געווען אז מיטאר נישט פארקויפן די עסנס וואס ער האט געהאט ביי זיין סעודה
 ער האט גוזר געווען אז מיטאר נישט געבן פאר א צווייטן צו האקן האלץ
 ער האט זיך מייאש געווען פון צו שטערן פאר דער מענטש
- יג.** וואס האט דער קעניג געטון ווען ער האט געהערט אז ער האט געריינגט א שטאל און אזוי געהאט געלד פאר די סעודה?
 ער האט גוזר געווען אז יענע טאג טאר מען נישט באצאלן פאר א ארבעטער
 ער האט גוזר געווען אז מיטאר נישט געבן פאר א צווייטן צו רייניגן א שטאל
 ער האט זיך מייאש געווען פון צו שטערן פאר דער מענטש
- יד.** וואס האט דער קעניג געטון ווען ער האט געהערט אז ער האט זיך פארדינגען פאר א סאלדאט און אזוי געהאט געלד פאר די סעודה?
 ער האט געזאגט פאר די מיניסטער אז ער טאר קיינעם נישט באצאלן יענע טאג
 ער האט געזאגט פאר די מיניסטער אז ער טאר מער קיינעם נישט באצאלן פאר די ארבעט
 ער האט זיך מייאש געווען פון צו שטערן פאר דער מענטש
- טו.** וואס האט דער מענטש געטון ווען דער מיניסטער האט אים נישט געוואלט באצאלן?
 ער האט פאר'משכנט די אייזען פון די שווערד און געקויפט די סעודה
 ער האט נאכאמאל אנגעהויבן פארעכטן כלים
 ער איז געווארן בעצבות און נישט געהאט יענע טאג וואס צו עסן ר"ל
- טז.** וואס האט דער קעניג געזאגט פאר דער מיניסטער?
 אז איינער פון די סאלדאטן זאל אפשניידן די קאפ פון דער וואס איז חייב מיתה
 אז דער מענטש זאל אפשניידן די קאפ פון דער וואס איז חייב מיתה
 אז ער זאל פארשיקן דער מענטש פון צו זיין א סאלדאט ביי אים
- יז.** וואס האט דער מענטש געזאגט פאר'ן באשעפער?
 אז איך האב קיינמאל נישט פארגאסן בלוט מאך א נס אז דער וואס איז חייב מיתה זאל אליין שטרארבן
 אז איך האב קיינמאל נישט פארגאסן בלוט מאך א נס אז זיין האלו זאל ווערן הארט ווי א שטיין
 אז אויב דער מענטש איז נישט חייב מיתה זאל די שווערד ווערן האלץ
- יח.** וואס האט דער קעניג ביים סוף געטון?
 ער האט אים איינגעשפארט אין תפיסה
 ער האט אים געמאכט פאר א מיניסטער
 ער האט אים אהיימגעשיקט לשלום

- א.** ווען הא דער רבי דערציילט די מעשה פון בטחון?
 ד' אלול תקס"ו
 ביינאכט צו ד' אלול תקס"ו
 ביינאכט צו ד' אלול תקס"ז
- ב.** וואס האט דער קעניג געטראכט? אויב ער קען טרעפן?
 איינער וואס איז שטארקער פון אים
 איינער וואס האט א שענערע פאלאץ פון אים
 איינער וואס האט ווייניגער דאגות פון אים
- ג.** וואס האט דער קעניג געהערט פון די הייזער?
 די זארגען (דאגות) פון יעדעם
 ווי מענטשן ארבעטן
 אז יעדער איז פרייליך
- ד.** וויאזוי האט אויסגעזעהן די נידריגע הויז?
 די פענסטערס נידריג טאנט צו דער ערד
 די דאך איז צובראכן און פאלט איין
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה.** וואס האט ער געזעהן אינעווייניג?
 ווי איינער זיצט אינגאנצן פארזארגט און טרויעריג
 ווי איינער שפילט אויף א פייפער און איז זייער פרייליך
 ווי איינער שפילט אויף א פידל און איז זייער פרייליך
- ו.** וואס נאך איז געווען דארטן?
 ברויט און וואסער
 וויין און נאך מיני עסן
 נאר וואסער
- ז.** וואס האט דער קעניג געטון?
 ער איז אריין און געגעבן שלום
 ער איז זיך ווייטער געגאנגען
 ער איז געבליבן אינדרויסן הערן ווי ער זינגט
- ח.** וואס דערציילט דער מענטש פון וואו האט ער געלד פאר די סעודה?
 אז ער גנבט 5-6 רענדלעך און קויפט זיך די סעודה
 אז ער בארגט 5-6 רענדלעך און קויפט זיך די סעודה
 אז ער פארעכט כלים און פארדינט 5-6 רענדלעך און קויפט זיך די סעודה
- ט.** וויאזוי האט עס דער קעניג פרובירט צו שטערן?
 ער האט גוזר געווען אז יענע טאג טאר מען נישט באצאלן פאר א ארבעטער
 ער האט גוזר געווען אז מיטאר נישט געבן פאר א אנדערן צו פארעכטן כלים
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- י.** וואס האט דער מענטש געטון ווען ער האט געהערט די גזירה?
 ער איז געווארן בעצבות ביז ער האט געטראפן געלד צו קויפן די סעודה
 ער האט געשריגן אקעגן די שטוב פון קעניג ביז ער האט אים געגעבן געלד פאר די סעודה
 עס איז אים געווארן שלעכט אין זיינע אויגן אבער ער האט זיך פארזיכערט אין באשעפער און דער אויבשטער האט אים געהאלפן ער האט געטראפן ביי וועם צו האקן האלץ
- יא.** וואס איז די לשון וואס דער רבי זאגט אויף די סעודה?
 און די סעודה איז געווען א קליין סעודה'לע
 און די סעודה איז געווען א סעודה

איז דארט געווארן א גרויס געלעכטער - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.